

rettigede Statsautoritet foretager en Forandring i Dispositionen over Statsmidler. Dersom vi beslutte her, at Toldindtægterne til en vis Grad skulle anvendes til andre Statsformaal, vil Ingen falde paa, at Toldindtægterne fra det Dieblit hørte op at være Statsmidler, og det selv om vi mente, at Tolden skulde anvendes til Kunstens Fremme.

Ordføreren (Holstein-Ledreborg):

Naar vi skulle ind paa hele dette Spørgsmaal om denne Fonds Eksistens og Oprindelse, saa tror jeg virkelig, at man bliver nødt til at give den ærede sidste Taler Ret. Jeg formaar heller ikke at se, at der her er skabt nogen saadan juridisk Person ved denne Lovbeslutning, at det ikke skulde være muligt at røre derved. Hele denne Side af Sagen har imidlertid for mig mindre Interesse, og det forekommer mig, at den sidste ærede Taler og hans Meningsfæller lægge altsor stor Vægt paa denne Fonds Bestaaen eller Ikkebestaaen. For Statskassen vindes der jo faktisk Intet ved dens Ophævelse, da de fremtidige Indtægter jo skulle anvendes til det samme Formaal, og den Interesse, som man kan have deraf, er altsaa kun den, om disse Midler skulle bestyres af Ministeren — naturligvis med Rigsdagens Samtykke, og altsaa indirekte gennem Finantsudvalget — eller om de skulle bestyres af en selvstændig af Kunstnerne dertil valgt Bestyrelse, hvilket Sidste forekommer mig at være et billigt Onske fra Kunstnernes Side, og Noget, som Rigsdagen overhovedet ikke kan have nogen Interesse af at modfatte sig. Paa den anden Side er det jo imidlertid utvivlsomt, at den Stilling, som det ærede Medlem har indtaget mod denne Fond, vistnok vil berede Lovforslaget meget store Vanskeligheder, og dette er Hovedsagen for mig. Jeg ser ikke, at Fondens Bestaaen eller Ikkebestaaen kan have nogen Interesse for os. Den kan have Interesse for Kunstnerne, men for os har den kun meget liden Interesse. Derimod har Spørgsmaalet om Lovforslagets Fremme eller Ikke-Fremme forsaavidt Interesse for mig, som jeg ikke ønsker uden tvungende Grund at gjøre Noget til, at det ikke skulde kunne fremmes, og at saaledes Bygningen ikke skulde komme tilveie. Derfor er det, at jeg ikke har sluttet mig til Forslaget om Fonden, og at jeg heller ikke kan stemme for det, thi jeg tror, at det vil medføre adskillige Ulemper, uden at medføre nogen Fordel for Statskassen. Det ærede Medlem (Hørup) gjorde en anden Bemærkning i sit første Foredrag, nemlig med Hensyn til Udtrykket „overlade“, som er brugt i det af os stillede Vindringsforslag. Det er brugt med Villie, fordi vi ikke ønskede at slaa noget Eiendomsforhold fast for Fonden med Hensyn til Grunden. Selv om dette Lovforslag nu blev vedtaget, saaledes som vi have foreslaaet, tror jeg dog ikke, at man i dette Dieblit med Visshed kunde sige, om der vilde blive bragt en saadan

Bygning tilveie, eller dømme om, hvorledes Fremtiden vilde blive for denne Bygning ifølge det trufne Arrangement, og skulde det da vise sig, at der ingen Bygning blev bragt tilveie, eller at den ikke alene blev brugt til dette Diemed eller noget Saadant, saa vilde det jo være uheldigt, om Grunden var vedkommende Fonds Eiendom. Det vil derfor være rimeligere, at Grunden vedbliver at være Statens Eiendom. At der derved opstaar et saadant superflueret Forhold, som det ærede Medlem omtalte, er ganske rigtigt, men det gjør jo ikke Noget; det kan ikke skade Statskassen det Allermindste og heller ikke Fonden, thi denne Grund kan man jo dog ikke gjøre Brug af, idetmindste tror jeg det ikke. Smidlertid er dette Spørgsmaal mindre vigtigt for mig, og vil man gaa til at overdrage Fonden Grunden som Eiendom, saa for min Skyld gjerne. Med Hensyn til Reglerne for Bestyrelsen, skal jeg indrømme det ærede Medlem, at der maasse kunde være Grund til at træffe mere detaillerede Regler; men jeg maa da ogsaa udtrykkelig gjøre opmærksom paa, at det Forslag, som i den Henseende var fremkommet fra den Gruppe, hvortil jeg hører, var stillet saa sent, at der ikke kunde finde Forhandling Sted med Ministeren derom, og det var et Forslag, som nærmest var fremsat til Forhandling. — Med Hensyn til de Bemærkninger, som fremkom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 5te Valgkreds (Wille), skal jeg ligesom den sidste ærede Taler udtale min Forundring over den Maade, hvorpaa han tog denne Sag, idet det syntes mig, at det ærede Medlem tog den med en ufornudden Grad af Polemik og Varme. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem mulig har havt sin Polemik færdig, inden han kom herop, og derfor maasse ikke har kunnet holde den tilbage; men hvis dette ikke er Tilfældet, saa forstaar jeg ikke, hvorfor han har givet den Luft, thi den Maade, hvorpaa vi have taget Sagen, maatte jo vise det ærede Medlem, at det, som vi ønskede, var en rolig Forhandling om denne Sag med et for Kunsten godt Udbytte og ikke en Smule Andet. Vi betragte ikke denne Sag som et stort Numer. Vi have hverken villet gjøre politisk eller aandelig Spektakel ud af denne Historie, og det forekommer mig at have været til mere Gavn for Sagen, om det ærede Medlem havde sparet sin Iver, istedetfor at fremkomme med spydige og angripende Bemærkninger til alle Sider, dels om vor tvivlsomme Interesse for Sagen og Kunsten og dels om Finantsudvalgets altsor lange Behandling af Sagen. Smidlertid kan det jo være, at det ærede Medlem har havt en Tilfredsstillelse deraf, og jeg vil da ikke hindre ham dert, men kun sige, at det gjør heller ikke Noget, thi min Stilling til denne Sag vilde blive ganske uforandret, enten det ærede Medlem havde talt eller ikke. Jeg maa indrømme, at ogsaa den høitærede Minister har faaet et lille Strøg af denne bittere